

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu, složeném z předsedkyně senátu Mgr. Blanky Bedřichové a přísedících Mgr.Bohumily Kulíškové a PhDr. Jiřího Hejného v hlavním líčení konaném dne 27. dubna 2016, **t a k t o** :

I. Obžalovaný:

I g o r S H E V T S O V

nar. v Ruské federaci, státní příslušnost Ruské federace, studenta Karlovy univerzity, v České republice trvale bytem ,

- **je vinen, že** -

dne 10.5.2015 v blíže nezjištěné době od 16:30 hod. nejméně do 17:30 hod. v Praze 6, Staré náměstí 3/12, po předchozí společné slovní podpoře uvězněným anarchistickým vězňům na předem neoznámeném veřejném shromáždění před vazební věznicí Ruzyně, umožnil samostatně stíhanému Lukáši B , nar. nerušeně napsat tlakovým sprejem černé barvy na jižní zeď Vazební věznice Praha 6 - Ruzyně písmem o velikosti přibližně 50 cm nápisy : „TOUHU PO SVOBODĚ REPRESÉ NEZASTAVÍ“ se znakem vykřičníku a symbolem „A“ napsaným v kruhu o celkovém rozměru 380x150 cm, a „SMRT STÁTU“ se znakem vykřičníku s křížkem o celkovém rozměru 160x110 cm, a to hlídáním přístupových cest k místu činu prostřednictvím kamery zn.AEE, již sledoval okolí a zároveň dokumentoval činnost Lukáše B , a současně jej při činu společně s dalšími blíže

neztotožněnými spolupachateli psychicky podporoval skandováním hesel : „Odpor žije“, „ Boj pokračuje “ , na majetku Vězeňské služby ČR tak způsobili posprejováním zdi blížie nezjištěnou škodu ,

t e d y : usnadnil jinému poškození cizí věci tím, že ji popíše barvou,

č í m ž s p á c h a l

účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku **k přečinu poškození cizí věci** podle § 228 odst. 2 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 80 odst.1, 2 tr. zákoníku ve spojení s ust. § 53 odst. 2 tr. zákoníku k **trestu vyhoštění na dobu 2 (dvou) let.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci , které bylo užito ke spáchání činu , a to zajištěné kamery zn. AEE černé barvy bez výrobního čísla.

Podle § 229 ods. 1 tr. řádu se poškozená Vězeňská služba České republiky – Vazební věznice Ruzyně, Staré náměstí 3, Praha 6 odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Podle § 226 písm. c) tr. řádu se obžalovaný

I g o r S H E V T S O V

nar. v Ruské federaci, státní příslušnost Ruské federace, studenta Karlovy univerzity, v České republice trvale bytem ,

z p r o š ť u j e

obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 28.1.2016, sp. zn. 1 ZT 260/2015, pro skutek pod bodem I. obžaloba , jehož se měl dopustit tím,

- že -

v době od 23.00 dne 6.6.2015 do 04.30 hod. dne 7.6.2015, v ,
vhodil do prostoru zahrady rodinného domu majitelky Veroniky S , nar. ,
ve kterém bydlí dalších 5 osob, nejméně čtyři uzavřené pivní láhve o objemu 0,5 litru, ze
kterých jedna zůstala neporušená, naplněné automobilovým benzínem a směsí vzniklou
reakcí hydroxidu draselného s vodou a s rostlinným olejem, na jejichž vnějším povrchu byly
přípevněny dámské hygienické vložky obsahující benzín a nesoucí stopy po tepelném
působení plamene, s drátem sloužícím k manipulaci s lahví, jedna lahev dopadla do
travnatého porostu záhonku lemujícího chodník ke vstupním dveřím do domu, nerozbila se
však, další pivní láhev dopadla na střechu domu vedle balkónu v prvním patře čelní stěny
domu, kde byla nalezena společně s dalšími střepy láhve, nesoucími stopy po rostlinném oleji,
s obsahem tuhé směsi, opatřené hygienickou vložkou po zahoření, a to v úmyslu způsobit
požár domu s nekontrolovatelným jeho šířením, při kterém by spící osoby v domě se
nacházející byly vystaveny nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví a při kterém by na
cizím majetku vznikla škoda velkého rozsahu,

t e d y : měl úmyslně způsobit obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti, nebo
těžké újmy na zdraví nebo způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu tím,
že zapříčinil požár.

p r á v n ě k v a l i f i k o v a n ý s t á t n í m z á s t u p c e m j a k o z l o č i n

o b e c n ě h o o h r o ž e n í p o d l e § 272 o d s t. 1 t r. z á k o n í k u,

n e b o t' n e b y l o p r o k á z á n o, ž e t e n t o s k u t e k s p á c h a l o b ž a l o v a n ý.

**Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená nezletilá Kordula S ,
zastoupená Veronikou S , nar. a Martinem S , nar.
odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech
občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í

Provedeným dokazováním v průběhu hlavních líčení dne 26. dubna 2016 a 27. dubna
2016 byly zjištěny následující skutečnosti :

Obžalovaný Igor Shevtsov je státním příslušníkem Ruské federace, který se od roku
2011 (tedy od svých 16-ti let) pohybuje po státech Schengenského prostoru. Z pasu
předloženého obžalovaným u hlavního líčení soud zjistil, že tento vstoupil na území
Schengenu poprvé dne 30.7.2011 a na základě krátkodobého víza typu C (tedy turistického

víza uděleného na dobu 15 dnů) pobýval od 30.7.2011 do 13.8.2011 na území SRN, přičemž přiletěl i odletěl z letiště Mnichov. Dalším pobytem obžalovaného vyplývajícím z pasu obžalovaného je krátkodobé vízum typu C udělené ambasadou Irské republiky v Moskvě na dobu od 20. listopadu 2011 do 20. března 2012. Krátkodobé vízum pro pobyt na území státu Schengenu bylo obžalovanému dále uděleno konzulátem Španělska v Moskvě pro pobyt od 12.8.2012 do 12.2.2013, současně však vízum na straně 16 pasu obžalovaného uvádí délku pobytu 90 dnů, ačkoli fakticky je vízum vydáno na dobu 6 měsíců. Současně z razítek letiště na straně 17 pasu vyplývá, že obžalovaný přiletěl do Barcelony 12.8.2012 a odletěl 26.8.2012 - další místo pobytu obžalovaného na území Schengenského prostoru z cestovního dokladu nelze zjistit. Dne 15.9.2014 pak obžalovaný na základě víza uděleného velvyslanectvím České republiky v Moskvě vstoupil na území České republiky, kam přiletěl letadlem na letiště Praha Ruzyně. Vízum bylo uděleno obžalovanému na dobu 181 dnů, a to do 14.3.2015. Poslední vízum v pase obžalovaného na straně 18 bylo vydáno 18.11.2015 jako dlouhodobé vízum na dobu 182 dnů do 17.5.2016, a to Ministerstvem vnitra ČR. Oprávnění k pobytu na dobu od propuštění z vazby obžalovaného do 18.11.2015 z předloženého dokladu nevyplývá. V současné době se tedy obžalovaný zdržuje na území republiky na základě posledního uděleného víza, jehož platnost končí dne 17.5.2016.

Z obsáhlého dokazování, které soud provedl v průběhu hlavního líčení, včetně znaleckého zkoumání a šetření Policie ČR, z předložených listinných a věcných důkazů i ze záznamů, zajištěných na elektronických zařízeních obžalovaného, zkoumaných v průběhu trestního řízení (počínaje telefonem přes SIM karty, paměťové karty, notebooky a tablety obžalovaného, až po zajištěnou kameru obžalovaného), vzal soud za prokázané, že obžalovaný je příslušníkem anarchistického hnutí, bojujícího proti pravicově orientovaným vládám, tržnímu hospodářství, tzv. kapitalistickému systému a proamerické politice. Jako takový se hlásí k militantním hnutím Evropské anarchistické scény a po příjezdu do České republiky se prokazatelně zapojil i do aktivit tuzemské anarchistické scény, prezentované hojně na jím stahovaných videích a fotografiích a ukládaných dokumentech z web. stránek, jakož i četnými letáky, zajištěnými u obžalovaného v množství určeném k distribuci. V ČR jsou tyto postoje deklarovány zejména levicově orientovanou Asociací Alerta, tvořenou lokálními skupinami – m.j. Mostecké solidární síť a Pražské solidární síť - Solis Praha, s nimiž obžalovaný dle nalezených časopisů, letáků a sdílených videí sympatizoval. Tato hnutí jsou součástí radikální anarchistické scény, užívají hesla vyzývající k odporu proti státnímu zřízení, zejména k boji proti represivním složkám státu, které zakročují proti nezákonnému jednání jejích členů a vyzývají k boji proti politickému systému i násilnými prostředky. K násilnému řešení sporů vybízí i četná zajištěná dokumentace s ruskojazyčnými nápisy, svědčící o zapojení obžalovaného do anarchistických skupin (hlásících se od anarchistického ekologismu až po anarchistický komunismus) na území rodného Ikrutska. V kontextu s výzvou k odporu se na samolepkách a letácích opakovaně objevuje motiv ohně v různých jazycích (č.l. 414 v ruštině, č.l. 426,427 v němčině). K těmto závěrům soud dospěl po vyhodnocení záznamů zajištěných na elektronických zařízeních obžalovaného oběma znalci z oboru kybernetiky a dále vyhodnocením listinných materiálů, zajištěných a dokumentovaných při domovní prohlídce v pokoji č. _____ suchdolské koleje ČZU, který obžalovaný obýval. Obžalovaný sám svoji anarchistickou příslušnost nepopírá, hrdě se k ní hlásí a pokoušel se demonstrovat své anarchistické postoje i v průběhu hlavního líčení, a to za přítomnosti veřejnosti, tvořené z velké části stejně orientovanými příznivci (v některých

případech zachycenými na fotografiích z neohlášených veřejných shromáždění, zajištěných ve vyšetřovacím spisu, včetně setkání demonstrantů dne 10.5.2015). Svou příslušnost k anarchistickému hnutí obžalovaný dále demonstruje nejen vlastními postoji, ale též četným tetováním na těle včetně nápisů na pažích a krku, na kterém má po celé šíři krku vytetována písmena A.C.A.B., tedy zkratku posměšného nápisu „All Cops Are Bastards“ (Všichni policajti jsou parchanti). Není tedy žádných pochyb o tom, že obžalovaný svými životními postoji hluboce pohrdá státním zřízením České republiky, neuznává zákony České republiky, neboť se jimi necítí být z titulu svého smýšlení vázán a domnívá se, že demokratická země, která toleruje demokratické projevy včetně demonstrací a která mu umožňuje zdarma studovat na českých vysokých školách, obnáší kromě kritiky i právo zasahovat proti výkonné složce státní moci, a to i násilnými prostředky. V průběhu dokazování bylo nepochybně prokázáno zejména fotodokumentací PCR a šetřením v archivu Ohlášených veřejných shromáždění Magistrátu hl.m.Prahy, že obžalovaný se společně s dalšími anarchisty opakovaně účastní nepovolených demonstrací, tedy neohlášených veřejných shromáždění (což soud dovozuje ze seznamu ohlášených veřejných shromáždění na internetových stránkách vyvěšených Magistrátem hlavního města Prahy a konfrontací dat těchto vystoupení s fotodokumentací založenou Policií ČR v trest. spisu, která dokládá další demonstrace, jichž obžalovaný je účasten v datech, kdy veřejná shromáždění ohlášená nebyla). Rozšířeným jednáním mezi demonstranty je pak zakrývání tváře ve snaze znemožnit tak zjištění totožnosti delikventa, právně kvalifikované jako přestupek proti právu shromažďovacímu § 14 odst. 2 písm.d) zák. o právu shromažďovacím č. 84/90Sb., pro nějž byl obžalovaný projednáván a jímž byl uznán vinným Komisí k projednávání přestupků Statutárního města Brna pod sp.zn. PRE011503616, č.j. 150048886/MIDM/PRE/004. Ačkoliv obžalovaný důrazně popírá, že by jeho smýšlení překračovalo jakkoliv meze pokojných demonstrací vlastních politických názorů, přechovával v pokoji na koleji na viditelném místě (nalepený vně skříňky) návod, jak vytvořit provizorní plynovou masku na obličej, s odůvodněním, že takovou masku potřebuje pro účast na demonstracích jako obranu proti použití slzného plynu policisty. Z vlastního vyjádření obžalovaného tak vyplývá, že se připravuje na radikální střety s represivními složkami výkonné moci zdejší země, které by mu prokazatelně nehrozily v případě pokojných demonstrací za lidská práva, kterými se hájí. Ze záznamů zajištěných na mikroSD kartě a notebooku obžalovaného pak bylo zjištěno, že přinejmenším stahuje a dále sdílí (na zajištěné paměť. kartě Transcend v části „Solidarity network“ u videa „rizkarna“ poznámka „nemazejte zatím, prosím“ – přičemž osobní podíl obžalovaného na vzniku těchto videí prokázán v tomto řízení nebyl), videa s tematikou agresivních útoků na podnikatele, kteří dle jeho názorů nedostojí svým pracovně právním závazkům (viz opakovaný útok na Řízkárnu). Podle značného rozsahu zajištěné dokumentace i samolepek, i podle hesel užívaných obžalovaným v dopisech založených ve spise z věznice, totožných s hesly užívanými dalšími uživateli web. stránek Asociace Alerta („Odpor žije“, „Boj pokračuje“-viz č.,l. 62) je zjevné, že obžalovaný se řadí k radikálnímu křídlu anarchistické organizace či organizací.

S opakovanou účastí obžalovaného na nepovolených demonstracích souvisí také **žalovaný skutek z 10.5.2015** (původně pod bodem 2 obžaloby), k němuž došlo právě v návaznosti na nepovolenou demonstraci – a to nejprve v centru hlavního města a poté před Vazební věznicí Ruzyně. Ze zajištěného videozáznamu soud zjistil, že na tomto skupina osob zahalených tak, aby nebylo možno jednoznačně identifikovat jejich totožnost, demonstruje před branou věznice Ruzyně, a to na protest proti zadržení a uvěznění anarchistických

útočníků, důvodně podezřelých z přípravy útoku na vlak v rámci policejní akce Fénix. Provedeným dokazováním zejména zajištěným videozáznamem, protokolem o ohledání místa činu (který podrobně popsal a fotograficky dokumentoval nápisy na jižní stěně Vazební věznice Ruzyně i jejich rozsah) a následně i výsledkem obžalovaného v hlavním líčení, bylo prokázáno, že tento záznam pořídil a jeho zveřejnění umožnil právě obž. Shevtsov.

Obžalovaný Shevtsov v přípravném řízení po doručení usnesení o zahájení tr. stíhání ke skutku odmítl vypovídat, svoji účast na žalovaném skutku připustil až v hlavním líčení, kdy doznal, že to byl právě on, kdo pořídil kamerový záznam z nepovolené demonstrace, která vyvrcholila popsáním vězeňské zdi. Domnívá se, že takovým jednáním se trestného činu nedopustil, neboť natáčet si může, co chce. Přes tuto argumentaci však stíhané jednání doznal až před soudem, a to nikoli **dobrovolně, ale pod tlakem provedeného dokazování**, a to zejména poté, co z jeho videozáznamu bylo zjištěno, že si v průběhu nahrávání průběhu demonstrace natočil na záznam vlastní botu, v níž byl následně zadržen a která byla předmětem ohledání Policie ČR ve Vazební věznici Ruzyně. K době stíhaného skutku upřesnil, že šlo o odpoledne, pokud věznice uvedla příchod pěti osob kolem 16:37 hod., tato doba by souhlasila, zdrželi se na místě řádově nikoli hodiny, spíš půl hodiny, ale není si délkou pobytu jistý. Obžalovaný v hlavním líčení též doznal, že k pořízení záznamu užil videokameru zn. AEE, kterou pro účely tr. řízení dobrovolně vydal, tato však v době vydání neobsahovala paměťové médium. Při hodnocení věrohodnosti obžalovaného je však třeba přihlídnout i ke skutečnostem, které obžalovaný uváděl při prvním výsledku, když na přímý dotaz, zda se účastnil předmětné demonstrace zachycené na videu uvedl že si nevzpomíná a k dotazům kdo videozáznam točil a zda to byl právě on, uvedl „těžko říct“. Rozporná jsou i další tvrzení obžalovaného – viz vyjádření obžalovaného k zapůjčování paměťových médií na č.l. 55 a v hlavním líčení dne 26.4.2016 apod. Jak obžalovaný sám uvedl k dotazu předsedkyně senátu, proč lživě označil sv. B a další přátele v žádance o návštěvu za příbuzné, považuje takový postup za naprosto logický, pokud vede ke kýženému cíli – tedy k zajištění návštěvy předmětných osob. Lze uzavřít, že obdobný přístup obžalovaný zjevně aplikuje přinejmenším na celé tr. řízení a v kontextu jím uváděných skutečností je proto nutno posuzovat věrohodnost jím uváděných údajů jako výrazně sníženou.

Průběh samotné demonstrace před vazební věznici považuje soud za prokázaný na základě sestříhaného videozáznamu, zajištěného znalcem z oboru kybernetiky Dr. Klímou na paměťové kartě mikro SD obžalovaného, zajištěné při domovní prohlídce v pokoji č. na koleji SZU (viz připojené DVD č.3 jako příloha znal. posudku na č.l. 359a), který je zcela totožný (včetně označení) se zveřejněným souborem ve formátu MP4, zajištěným PČR na webových stránkách anarchistického uskupení Asociace Alerta - <http://asociacealerta.notblogs.org/post/2015/05/11/video-solidarni-vzkaz-veznenym-anarchistum/>, zdokumentovaný na CD č.l. 754a. Současně z téhož videozáznamu soud má za prokázané (zejména po shlédnutí přiblížených fotografií na kamerového záznamu zachycené boty kameramana), že obuv kameramana záznamu je zcela totožná včetně všech markantů značného opotřebení s obuví obžalovaného Shevtsova, o jejímž ohledání ve vazební věznici Ruzyně svědčí protokol ze dne 21.9.2015 na č.l. 767 včetně fotodokumentace na č.l. 768-770. O autorství původního kamerového záznamu i skutečnosti, že byl pořízen na zajištěnou videokameru ve vlastnictví obžalovaného, v níž prokazatelně

absentuje paměťové médium (paměťová mikroSd karta), na které byl původní (neupravený) záznam pořízen, tak soud nemá žádnou pochybnost.

Ze svědeckých výpovědí dalších aktivistek **Moniky R** a **Kataríny Z** soud zjistil, že jde o státní příslušnice Slovenské republiky, které pobývají na území ČR (sv. R pak střídavě i v dalších Evropských státech – tč. ve Španělsku), kde se účastní různých demonstrací, včetně demonstrací před věznicemi. Na některých demonstracích i v rámci komunity stejně smýšlejících osob se opakovaně setkaly s obžalovaným Shevtsovem, kterého považují za slušného člověka, abstinenta, který by dle jejich názoru nebyl schopen násilného jednání, jež je mu mimo jiné pod bodem I. obžaloby kladeno za vinu.

Další svědci - **Lukáš B** a **Daniela D** , v přípravném řízení odmítli vypovídat s odkazem na ustanovení § 100 odst. 2 tr.ř., tedy s odůvodněním, že by si výpovědi mohli způsobit nebezpečí vlastního tr. stíhání.

Ani výslech sv. **B** , navržený obžalovaným, nepřinesl do dokazování nové skutečnosti. Svědkyně Kateřina B uvedla, že se s obžalovaným zná asi od února 2015, účastnili se společně několika demonstrací, vzpomíná si jen na demonstrace ohlášené - např. na podporu uprchlíků. V období letních měsíců, cca od května r. 2015 byl jejich vztah velmi blízký, chodili spolu, stýkali se 1 - 2x týdně, komunikovali spolu prostřednictvím Facebooku, svěřovali se jeden druhému navzájem. V případě obou vyšetřovaných skutků v Praze nebyla, domnívá se že obžalovaný nemohl zaútočit na dům rodiny ministra S , protože se o politiku nezajímal.

Svědék Jiří Škubal – zaměstnanec Vězeňské služby uvedl, že z pokynu své nadřízené podával tr. oznámení poté, co 12.5.2015 zjistili, že jižní zeď věznice je posprejovaná. Na přesné znění nápisů si už nepamatuje, ví že tam bylo „Smrt státu“ , po předložení fotodokumentace z místa činu však označil nápisy, které jsou předmětem obžaloby za ty nově zjištěné, které byly předmětem jeho trestního oznámení. Na místě byl s Policíí, ta nápisy zadokumentovala a chtěla po nich zjistit, kdy a kdo na místě byl. Z kamerových záznamů zjistili, že tam bylo asi 5 osob, přesné údaje neví, je to rok zpět. Opravu sám neobjednával, ví, že věznice žádala a vyčíslila nárok na náhradu škody, šlo o materiál a o práci vězňů, podrobnosti ani rozsah prací mu však není znám, ví pouze to, že omítky byly opravené.

Šetřením Policie ČR bylo zjištěno, že technicky velmi špatný kamerový záznam vazební věznice Praha 6-Ruzyně ze dne 10.5.2015 zachytil v čase 16.37:02 hod. příchod skupinky cca 5 –ti osob hod. k hlavní bráně věznice.

Dokazováním provedeným v hlavním líčení tedy soud vzal za prokazané, že obžalovaný byl společně s dalšími demonstranty na místě činu a že dokumentoval, jak jeden z demonstrantů černým sprejem na zeď věznice stříkal rozsáhlé nápisy uvedené ve výroku rozsudku, tedy zeď poškozoval. Z obrazového a zvukového záznamu dále vyplývá, že obžalovaný nejprve zaznamenával anarchisty v celkovém počtu 4 osob, demonstrující před věznicí, kteří s sebou přinesli transparenty s nápisy : „ Solidaritou proti perzekuci anarchistů a anarchistek“ a znaky obsahující písmena „A“ v kruhu , jeden z demonstrantů pronesl projev na podporu zadržených anarchistů za podpory skandované dalšími účastníky demonstrace ,

kteří vykřikovali hesla, nejprve „Touhu po svobodě represe nezastaví“, poté zejména „Odpor žije“ a „Boj pokračuje“, poté sledoval prostřednictvím kamery, jak jeden z demonstrantů (následně ztotožněný Lukáš B) stříká černým sprejem na zeď masivní písmena, tvořící dva nápisy, a to nejdříve „Touhu po svobodě represe nezastaví“ a následně „Smrt státu“, oba se znaky vykřičníku a velká písmena A v kruhu, a to v rozměrech uvedených ve výroku rozsudku, přičemž kameraman snímá nejprve na zeď stříkajícího demonstranta, poté osobu demonstranta záběr zcela opouští, kamera snímá pravou stranu zdi s plynulým záznamem až po příjezdovou cestu na pravé straně cihlové zdi věznice, a stejným způsobem se záběr kamery posunuje na levou stranu a snímá příjezdovou cestu k místu činu z levé strany. Pro lepší záběr příjezdové cesty na levé části zdi záběru vstupuje kameraman do vozovky, sprejující demonstrant se ocitá v tu chvíli opět mimo přímý záběr kamery. S ohledem na prokazatelnou nezkušenost amatérského záběru (o které svědčí též skutečnost, že si obžalovaný na záznam natočil vlastní botu), je patrné, že se obžalovaný kromě pořizování dokumentace za účelem dalšího zveřejnění záznamu a jeho sdílení dalšími osobami pokouší hlídat místo činu a zajistit autorovi sprejerského díla klid na dokončení činu. V žádném případě soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, že v neznalosti a nezkušenosti se pokoušel natáčet další demonstranty před věznicí, neboť kamera se od záznamu demonstrantů opakovaně odpoutává, cíleně zastavuje na příjezdové cestě a do pravé poloviny původního záběru- za hranici příjezdové komunikace, kde demonstranti před věznicí stojí, se vůbec neotáčí, ač v pokračování záběru tímto směrem obžalovanému prokazatelně nic nebránilo.

Na základě dokazování provedeného v průběhu hlavního líčení dospěl soud k závěru, že **bylo prokázáno tvrzení obžaloby, že obžalovaný Shevtsov dne 10.5.2015**, a to oproti obžalobě v přesněji určeném čase mezi 16:30 hod. a nejméně 17:30 hod. umožnil svým hlídáním při trestné činnosti další osoby (pravděpodobně pod. Lukáše B), spočívající ve sprejování shora uvedených nápisů na zeď věznice Ruzyně dokonat nerušeně tento trestný čin, neboť hlídal obě přístupové cesty k místu činu. Nad rámec obžaloby pak soud dospěl k závěru, že v rámci téhož stíhaného skutku při zachování totožnosti skutku ve smyslu § 220 tr.řádu se obžalovaný stíhaného jednání dopustil nejen podporou samostatně stíhaného hlavního pachatele ve formě hlídání při činu (tedy usnadněním nerušeného výkonu stíhaného přečinu), ale též formou psychické pomoci, spočívající v povzbuzování obžalovaného v průběhu páchaní trestné činnosti (a to společně s dalšími neztotožněnými spolupachateli), skandováním shora popsaných hesel tak, jak vyplývá jednoznačně z kamerového záznamu, zajištěného na paměťové kartě mikro SD v telefonu obžalovaného znalcem z oboru kybernetiky i z videozáznamu zveřejněného na web. stránkách, zajištěného policií ČR. Nad rámec popisu skutku ve výrokové části rozsudku soud konstatuje, že vzal za prokázané, že obžalovaný Shevtsov tento záznam činil dále s úmyslem jej zveřejnit či nechat zveřejnit dalším blíže neztotožněným osobám, což vyplývá z upraveného a komentářem a hudbou doplněného videa publikovaném na webových stránkách.

Dalším důkazem, který jednoznačně podporuje závěr, že obžalovaný byl na místě činu a podílel se na hlasových projevech, které psychicky podporovaly Lukáše B (který je z útoku důvodně podezřelý a je toho času na útěku), v připsání dalšího nápisu na zeď věznice je **znalecký posudek z oboru fonoskopie**. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že přes zhoršenou kvalitu sporného záznamu lze konstatovat, že Igor Shevtsov je pravděpodobně totožný s mluvčím za kamerou ze záznamu číslo 1 z protestní akce před

Vazební věznicí Ruzyně. Pravděpodobně totožný se pak nachází na stupnici hodnocení od stupně „totožný“ (stupeň 1) po „není totožný“ (stupeň 7) na výši pravděpodobnosti číslo 3.

Obžalovaný Shevtsov tak výše popsáním jednáním, uvedeným v rozsudku pod bodem I. naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst.1 písm.c) tr. zákoníku k přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst.2 tr. zákoníku, a to, jak bylo již konstatováno, ve formě pomoci fyzické (tedy hlídáním) i psychické. Po stránce subjektivní pak jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst.1 písm. a) tr. zákoníku, neboť si byl dobře vědom nezákonnosti jednání hlavního pachatele poškozujícího zeď vazební věznice ve snaze zanechat památku po uskutečněné nepovolené demonstraci, pachatele při této činnosti podporoval a současně zajišťoval, aby mohl trestní čin spáchat nerušeně a před následky svého jednání uniknout. O vědomosti nezákonného jednání obžalovaným svědčí též skutečnost, že všichni účastníci demonstrace byli maskováni. Oproti obžalobě soud neshledal důvod posouzení jednání obžalovaného jako spolupachatelství trestné činnosti, neboť obžalovaný prokazatelně nenaplňoval ani sám ani dílem společně s dalším pachatelem zákonné znaky skutkové podstaty přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst.2 tr. zákoníku, ale zákonem výslovně stanovenou formou podle § 24 odst.1 písm. c) tr. zákoníku napomáhal v trestné činnosti hlavního pachatele hlídáním při činu, a dále napomáhal tr. činnosti hlavního pachatele též zákonem výslovně neuvedenou, ale judikaturou opakovaně dovozovanou psychickou podporou při činu skandováním hesel, čímž utvrzoval pachatele ve správnosti jeho jednání.

Pokud se týká **obžalovaným namítané nedostatečné společenské škodlivosti** jeho jednání, je nutno konstatovat, že přečin dle § 228 odst.2 tr. zákoníku je protiprávním činem, jehož zákonné znaky jsou podrobně popsány v trestním zákoníku, přičemž soud dospěl k závěru, že obžalovaný výše popsáním jednáním napomáhal právě k tomuto jednání hlavního pachatele. Na základě provedeného dokazování nelze přijmout argumentaci obhajoby, že společenská škodlivost jednání obžalovaného Shevtsova bylo natolik nízká, že je na místě použít materiální korektiv – tedy zásadu subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst.2 tr. zákoníku. Společenská škodlivost jednání obviněného je oproti typovým znakům ustanovení § 228 odst. 2 tr. zákoníku naopak zvyšována skutečností, že nešlo o běžné „čmárání na zeď“, ale o projev organizovaného odporu proti aktu státní moci, tedy proti zadržení a vazebnímu stíhání příslušníků anarchistického hnutí, vazebně stíhaných v souvislosti se zvláště závažnou trestnou činností, přičemž sprejované nápisy na stěnách věznice obsahovaly skandovaná hesla a byly další součástí nepovoleného veřejného shromáždění, a obžalovaný kamerovým záznamem, který pořizoval a při kterém současně hlídal místo činu, zajistil, aby se s touto demonstrací včetně odporu projeveného poškozením vězeňské zdi seznámilo prostřednictvím webových stránek další blíže nezjištěné množství osob. Jeho jednání tak není pouhým projevem podpory a schvalování jednání hlavního pachatele v rámci majetkového deliktu, ale formou politické propagace myšlenek pokoušející se narušit společenské zřízení České republiky a nepřímou výzvou k obdobnému jednání dalších uživatelů webových stránek. Jednání obžalovaného je tak v kontextu dalšího dokazování zvýšeně společensky škodlivé a nelze jej vyjmout z trestně právní represe ani za využití principu užití trestního práva jako krajního právního prostředku (ultima ratio), neboť obžalovaný v rámci svého přesvědčení hájí pouze vlastní práva včetně právo na vlastní názor,

přičemž nebere v potaz práva ostatních fyzických a právnických osob, a to práva politická ani majetková.

Při rozhodování o druhu a výši uloženého trestu přihlédl soud ve smyslu ust. § 38 a 39 tr. zákoníku k okolnostem spáchání trestného činu k poměrům pachatele, jakož i k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, na který zákon pamatuje trestem odnětí svobody do 1 roku a dospěl k závěru, že k potrestání obžalovaného - dosud netrestaného občana cizího státu, postiženého na území České republiky pouze peněžitou sankcí za spáchaný přestupek - postačí uložení mírného, výchovného trestu nespojeného s trestem odnětí svobody, a to trestu vyhoštění z území České republiky na dobu 2 let. Trest vyhoštění ve smyslu § 80 tr. zákoníku je ve smyslu ust. § 52 tr. zákoníku nejmírnějším typem trestu, který lze jako samostatný ukládat pouze za společensky nejméně škodlivá jednání, popsána tr. zákoníkem, mezi které je přečin poškození cizí věci ve smyslu ust. § 228 odst.2 tr. zákoníku rozhodně nutno řadit. Jak bylo již shora uvedeno, jednání obžalovaného bylo shledáno natolik závažným, že je lze podřadit pod skutkovou podstatu přečinu popsanou v ust. § 228 odst.2 tr. zákoníku a na místě není využití zásady subsidiarity trestní represe, a to zejména pro podmínky, za nichž byla trestná činnost spáchána a úmysl podněcovat vytvořeným záznamem k nezákonnému jednání též další osoby. Současně je třeba konstatovat, že stíhaný přečin není takové společenské škodlivosti, aby bylo třeba za něj obžalovanému ukládat trest spojený s trestem odnětí svobody, byť podmíněně odloženým. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný Shevtsov je cizím státním příslušníkem s povoleným dočasným pobytem na území České republiky (t.č. do 17.5.2016) byl by takový trest nejen nepřiměřeně přísný, ale ve svém důsledně i nikoli řádně vykonatelný, neboť by nebylo možno osvědčit, zda obžalovaný plní povinnost řádného způsobu života v průběhu zkušební doby. Ze stejných důvodů by byly nevykonatelné i případné alternativní tresty domácího vězení a obecně prospěšných prací. Namísto není ukládat ani peněžitý trest, neboť obžalovaný je nemajetný student, žije z peněz především svých rodičů, přičemž není účelem trestu potrestat rodiče zletilého pachatele. S ohledem na dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného byl uložený trest vyhoštění vyměřen blíže spodní hranici zákonné trestní sazby ustanovení § 80 odst. 2 tr. zákoníku, a to v délce dvou let, který soud považuje za přiměřený okolnostem i nápravě pachatele. Současně je nutno konstatovat, že nebyly zjištěny v průběhu dokazování žádné skutečnosti, které by soudu ve smyslu § 80 odst 3 tr. zákoníku bránily uložit trest vyhoštění. V průběhu tr. řízení bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný je státním příslušníkem Ruské federace, který nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, nemá zde sociální, rodinné ani pracovní zázemí . Obžalovaný současně není občanem Evropské unie a nehrozí nebezpečí, že bude ve státě, resp. ve své rodné zemi vystaven pronásledování nebo nelidskému zacházení. Přes řádné studium na území České republiky má soud za to, že tato skutečnost nemá vliv na uložený trest vyhoštění, jednak pro krátkodobý povolený pobyt obžalovaného na území republiky, jednak pro možnost pokračovat ve studiu v jiném státě EU, případně v rodné Ruské federaci.

V průběhu dokazování však soud **nedospěl k jednoznačnému závěru, jaká škoda vznikla na majetku Vězeňského služby ČR** žalovaným jednáním hlavního pachatele, za jehož následky je z titulu účastenství trestně odpovědný též obžalovaný Shevtsov (viz rozhodnutí KS Hradec Králové sp.zn. 10 To 55/2006 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod RT 58/2006). Poškozená Vězeňská služba ČR se připojila

s nárokem na náhradu škody proti obžalovanému Igoru Shevtsovovi, před zahájením dokazování z titulu náhrady škody ve výši 6.272,- Kč. Svůj nárok opřela o náklady za cenu práce, spočívající v práci dvou odsouzených po dobu 48 hodin à 45 Kč za hodinu a cenu sanační omítky v rozsahu 20 pytlů v hodnotě 184 Kč za kus. Při vyčíslení hodnoty materiálu odkázala poškozená na připojenou fakturu ze dne 12.3.2015, což je však faktura za zcela jiné práce, a sanační omítka v balení a hodnotě obsažená v návrhu na náhradu škody absentuje. K opravě zdi, objednané dne 13.5.2015, která se časově vztahuje k datu stíhaného skutku, doložila vazební věznice pouze objednávku na provedení opravy, a to přední zdi věznice bez bližšího upřesnění. Vlastním šetřením soudu na webových stránkách společnosti Baumit bylo zjištěno, že vydatnost jednoho pytle sanační omítky o hmotnosti 25 kg (tedy zřejmě menšího než Vězeňskou službou ČR vyčísleného) je cca 2,4 metry čtvereční. Na opravu zdi s nápisy tak jak byly popsány v obžalobě, by tedy dostačovaly cca 4 pytle sanační omítky při tloušťce sanační omítky jednoho centimetru. Zcela nepřiměřený se soudu jeví i rozsah prací, tedy 48 hodin. Z protokolu o hledání místa činu současně vyplývá, že zeď, na níž byly samostatně stíhaným Lukášem B nastříkány nápisy, které jsou předmětem rozsudku, byla dále znečištěna i dalšími nápisy, lze tedy předpokládat, že celková vyčíslená škoda nevznikla pouze v bezprostřední příčinné souvislosti se stíhanou trestnou činností, ale i další trestnou činností dosud neztotožněných osob. S ohledem na skutečnost, že výše způsobené škody není u přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst.2 tr. zákoníku zákonným znakem skutkové podstaty, považoval soud za nadbytečné odročovat hlavní líčení pouze za účelem bližší specifikace vzniklé škody, poté co k této nebyl schopen se blíže vyjádřit ani v hlavním líčení slyšený zaměstnanec Vězeňské služby svědek Škubal. S ohledem na shora uvedené závěry soud **ve smyslu § 229 odst.1 tr. řádu odkázal** poškozenou Vězeňskou službu ČR s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nezískal dostatečný podklad a další dokazování k náhradě škody by nepřiměřeně prodloužilo trestní řízení.

Oproti tomu v případě jednání kladeného obžalovanému za vinu pod původním bodem I. obžaloby, tedy útoku zápalnými lahvemi, které měl v noci z 6.6. na 7.6.2015 vhodit do prostoru zahrady rodinného domu majitelky Veroniky S , přičemž dům běžně obývalo dalších 5 osob včetně ministra obrany ČR Martina S , **nebylo provedeným dokazováním bez vší pochybnosti prokázáno, že by se tohoto skutku dopustil či že by se na něm jiným konkrétním způsobem podílel obžalovaný.**

Obžalovaný Shevtsov ke skutku pod bodem I. obžaloby (II. rozsudku) shodně s přípravným řízením uvedl, že se stíhaného jednání nedopustil. Celé trestní řízení označuje v podstatě za komplot policie proti jeho osobě, uvádí, že věcné důkazy, které vydal (viz zajištěná elektronika, mobil, paměťová media atd.) a které byly zajištěny v jeho neprospěch, (pachová stopa, DNA, otisky prstů), na něm byly policií vylákány pod nepravdivými záminkami a lživými tvrzeními o tom, že nemůže odepřít policii součinnost.

Z předloženého vyšetřovacího spisu však vyplývá, že jak prvotní podání vysvětlení, tak odběr pachových stop i protokoly o vydání věci byly provedeny zákonným způsobem a není důvod je zpochybňovat. Ve vztahu k zjištění totožnosti osob na místě činu odběrem daktyloskopických stop, pachových stop a bukalního stěru DNA tak policejní orgán činil v souladu s ustanovením § 114 odst. 2,3 tr. řádu, přičemž tak byl oprávněn po poučení činit i

proti vůli podezřelého ve smyslu § 114 odst. 4 tr. řádu a pod sankcí pořádkových opatření dle § 66 tr. řádu (požadavek policejního orgánu na zajištění identifikačních údajů osoby Igor Shevtsov včetně poučení a vyjádření I.Shevtsova viz č.l. 783-784). K vydání elektronických zařízení a paměť. karet bylo zjištěno, že k tomuto úkonu byl podezřelý vyzván, po poučení dle příslušných ustanovení tr. řádu výzvě opakovaně vyhověl (viz záznamy č.l. 274 a 679) . Pokud by tak neučinil dobrovolně, byl policejní orgán oprávněn ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 tr. řádu mu tyto věci, důležité pro tr. řízení, odejmout - i o tomto byl obžalovaný do protokolu poučen. Samotná skutečnost, že v té době nebyl obžalovaný obviněn z prověřovaného tr. činu není pro zákonnost úkonu relevantní, neboť povinnost vydat věc ve smyslu § 78 tr. řádu se vztahuje na všechny osoby, které věc důležitou pro účely tr. řízení mají při sobě. Nelze tedy souhlasit s názorem obžalovaného, že šlo o důkazy získané nezákonným donucením nebo hrozbou donucení ve smyslu § 89 odst. 3 tr. řádu. Svá práva v trestním řízení si obžalovaný dle své vlastní výpovědi (konečně jako ostatní práva občana demokratické země) vykládá zcela specificky a subjektivně bez ohledu na povinnosti těmto právům korespondující a práva třetích osob včetně orgánů činných v trestním řízení. Obžalovaný namítá nezákonnost vazby i důvodnost vazby, celé trestní řízení považuje za účelové řízení orgánů činných v trestním řízení, vedené snahou vyhnout se žalobě na náhradu škody vůči státu.

K samotnému **skutku obžalovaný uvedl**, že nevěděl, jakou funkci v polovině minulého roku zastával Martin S , nevěděl, o jakou osobu se jedná, dokonce předkládá soudu k uvěření, že netušil, že Česká republika má ministra obrany. Z rodiny S nikoho neznal, netušil, kde bydlí. Až ze spisu zjistil, že rodina bydlí v Suchdole. Nevzpomíná si údajně na žádné konkrétní politické výstupy, které by probíhaly v květnu či červnu loňského roku, které by ho nějak zvlášť pobouřily. Uvádí, že takových výstupů je mnoho, ale žádný z nich nebyl tak zásadní. Zápalnou láhev vyrobit nedokáže ani to nikdy nezkoušel. Nikdy také neviděl, že by se zápalné láhve na nějaké demonstraci používaly. Neumí si vysvětlit, jak se jeho pachová stopa dostala na láhev vhozenou do zahrady poškozených manželů S . Často vybírá jídlo z popelnic, které u supermarketů vyhazují, rukama mu tak projde hodně lahví, takže by se pachová stopa mohla na lahev dostat tímto způsobem, jde však pouze o jeho spekulace. Shodně s přípravným řízením obžalovaný popsal, že v odpoledních hodinách dne 6.6.2015 byl nejprve na demonstraci, pak se vracel zpátky ke kolegům a po cestě šel buď do restaurace, resp. do studentského klubu, nebo k popelnicím, nebyl si jistý. Při výslechu v hlavním líčení měl za jednoznačně prokázané, že byl ten večer ve studentském klubu, ověřil si to tím, že na komunikaci Facebooku zjistil, že po 23. hodině psal své přítelkyni slečně B (doloženo listinným důkazem). Z toho tedy dovozuje, že tou dobou nemohl vybírat jídlo z popelnic, protože by to nestihl. Obžalovaný se v průběhu výslechu u hlavního líčení hrdě hlásil ke svým anarchistickým názorům, pokoušel se demonstrovat své názory i před veřejností, v tomto rozsahu byl při výslechu předsedkyní senátu ve svých projevech omezen s odkazem na ustanovení § 203 odst.2 tr.ř. . Uvedl, že na území České republiky se dostal ve spolupráci se studentskou organizací, tato mu poskytla pomoc při zajištění víza, studoval přípravný kurz českého jazyka na České zemědělské univerzitě v Suchdole a v průběhu tohoto studia se hlásil na Filosofickou fakultu v Praze a v Pardubicích. Na obě vysoké školy úspěšně složil zkoušky, nastoupil v Praze, kde obor etnologie úspěšně studuje dodnes. Finančně ho podporují rodiče - v hlavním líčení uvedl, že mu posílají měsíčně 5 až 8 tisíc Kč, oproti přípravnému řízení, kdy uváděl 3 tisíce Kč. Při

konfrontaci tvrdil, že částka je stále stejná, cca 5.500 Kč stála kolej, pokud mluvil o 3.000 Kč, byla to částka, která mu zbyla po odečtení koleje na obživu. Současně uváděl, že se živí brigádami, nicméně v témže výslechu uvedl, že v roce 2014 na brigády nechodil, neboť měl těžké studium, brigády bude mít až teď v dohledné době. Pokud se týče náročnosti studia obžalovaného v průběhu roku 2014 - 2015, Česká zemědělská univerzita hodnotila obžalovaného jako úspěšného studenta s tím, že jeho studijní úvazek byl 4 hodiny denně. Informace obžalovaného o brigádách tedy považuje soud opětovně za informaci účelovou, sloužící zejména k zajištění dalšího pobytu obžalovaného na území České republiky po skončení uděleného víza. Obžalovaný totiž na dotaz soudu po zjištění údajů z cestovního dokladu, že povolení k pobytu končí obžalovanému 17.5.2016 uvedl, že má v současné době požádáno o zaměstnaneckou kartu, což znamená, že může pobývat na území ČR i po vypršení víza. Je tedy nepochybné, že obžalovaný se velmi dobře aklimatizoval a seznámil s možnými způsoby obcházení úředních rozhodnutí a případné mezery v zákoně dovedně využívá. O inteligenci obžalovaného vypovídá též jeho kladné hodnocení z vysoké školy – Filosofické fakulty UK obor etnologie.

Obžalovaný současně na dotaz soudu popřel, že by v průběhu pobytu v České republice jakkoli porušil zákon. Po předložení rozhodnutí z přestupkového řízení doznal, že byl postížen pro přestupek, dále doznal, že byl opakovaně pro přestupky trestán na území Ruské federace, kde bojoval proti nedemokratickému zřízení. Pokud se týče pobytu na koleji, uvedl, že na svoji čipovou kartu zpřístupňoval pokoj koleje i dalším osobám, při zadržení u něj karta nebyla nalezena, neboť ji zapůjčil kamarádce, která potřebovala na pokoji několik dnů bydlet. Z výpovědi obžalovaného je tedy zjevné, že sdílel s dalšími přáteli stejných politických názorů nejen své paměťové karty, zajištěná videa, ale též pokoj, v němž byly, jak již bylo konstatováno kromě četných propagandistických materiálů, nalezeny také láhve zcela shodné s lahvemi užitými k žhářskému útoku na dům ministra S . Pokud se týče jeho vlastních projevů, předvedl obžalovaný před soudem tetování, které má na krku (A.C.A.B.) a dále na obou pažích (shodné s dokumentací na č.l 17). K dotazu soudu na způsob svého projevu při demonstracích svých politických názorů byl značně zdrženlivý a vyhýbavý, opakovaně uváděl, že zápalné láhve by nikdy nepoužil, nezná údajně nikoho, kdo by tak činil, za aktivní odpor považuje i vystoupení na nějaké diskusi, tedy verbální projev.

K posouzení věrohodnosti výpovědi obžalovaného se soud vyjádřil již v rámci hodnocení dokazování k předchozímu skutku a s ohledem na shodné závěry na toto hodnocení a z něj vyplývající nízkou věrohodnost výpovědi obžalovaného plně odkazuje.

Z výpovědi svědka – poškozeného ministra obrany ČR Martina S

soud zjistil, že konkrétní informace k průběhu skutku, který je předmětem trestního řízení nemá, neboť noc, kdy došlo k útoku na dům jeho manželky Veroniky S , byl společně se ženou a nejmladší dcerou na chalupě. Samotnému skutku předcházely však v minulosti opakované výhrůžky související s výkonem jeho funkce ministra obrany a s jeho výrazným prozápadním směřováním, kterým se netají. Samotný útok proto vnímá v kontextu s politickou situací, která stíhané události předcházela. Přibližně na jaře roku 2015 došlo k určité aktivaci extrémistických, patrně levicových uskupení, nepřehlédnutelná byla zejména organizace Alerta, která má rozsáhlé internetové stránky. V tomto období došlo k zapálení několika policejních aut, k polepování ministerstva obrany různými samolepkami, např. nálepkami „Válka válce“, ví o tom, že se chystal útok na vlak, který byl předmětem dalšího vyšetřování. V rámci Aliance byla proto vyhlášena určitá pohotovost, šířila se informace o

možném ohrožení některého z ministrů obrany aliančních zemí. S tím souvisela i zvýšená bezpečnostní opatření ohledně ostrahy jeho bydliště, která trvala přibližně 14 dnů a skončila v pátek ráno 5.6.2015, tedy těsně před jeho odjezdem z Prahy. Ochrana domu byla prováděna prostřednictvím hlídky, která hlídala v autě poblíž domu, svědek však vyloučil, že by auto ostrahy mohlo souviset s vozidlem, které bylo svědkyní V zahlédnuto v ulici v noci ze 6. na 7. června, resp. v ranních hodinách 7. června. Subjektivně tedy tuto zjištěnou politickou situaci vnímá v kontextu právě se stíhanou událostí, tuto nevnímá jako útok na svoji osobu jako Martina S , ale vnímá ji jako útok na ministra obrany. Taková zkušenost je v rámci celé Aliance, ministři obrany a ministři vnitra jsou vždy vnímáni jako určití nositelé ideologie konkrétní vlády, tedy konkrétní země. On sám je známý svými prozápadními postoji a proaliančními postoji, považuje to za možnou motivaci celého skutku, přičemž útok považuje za mimořádně zbabělý, neboť byl proveden o víkendu za situace, kdy v domě běžně bývá velké množství lidí. S ohledem na jejich odjezd byla v ten v domě „jenom“ 92 letá babička s omezenou možností pohybu a syn a synovec, tedy dva mladí studenti. Jedna z hozených lahví se současně rozbila na balkoně v prvním patře, kde za oknem byly vidět dětské záclony, nebylo tedy pochyb o tom, že se jedná o dětský pokoj a útok tak vnímá mimo jiné jako útok na svoji dceru jako nejslabší článek rodiny. Proto také vidí celé jednání jako vysoce společensky nebezpečné. Podpálené policejní auto nepovažuje za podpálený majetek, ale útok na stát. S ohledem na pokračující radikalizaci v Evropě poukazuje na to, že i ve Francii začaly protesty podpalováním aut na pařížském předměstí a skončilo to tragédií na civilním obyvatelstvu. Osobně zažil spoustu anonymních výhrůžek včetně výhrůžek fyzickou likvidací členů rodiny, dokonce fyzickou likvidací dětí, a to od výhrůžek vulgárních a sprostých až po konkrétní dopisy nastříhané z novinových písmen, kde mu pachatelé vyhrožovali fyzickou likvidací na upraveném novinovém článku i likvidací všech tří dcer. V souvislosti s touto událostí si vzpomíná ještě na skutečnost, že zhruba měsíc před útokem na dům projížděl územím České republiky poměrně masivní alianční konvoj, budil zejména zpočátku silné emoce, byť nakonec byl širokou veřejností přijímán velmi pozitivně. Domnívá se tedy, že pro někoho, komu je jakákoliv ozbrojená složka trnem v oku nebo ji považuje automaticky za agresivní, by i průjezd tohoto konvoje mohl být motivem ke stíhané události. Není však schopen bez spekulací dospět k závěru, že by výhrůžky či chování některých skupin či útok na jím užívaný dům sám o sobě měl směřovat k nějaké konkrétní změně politické orientace, k tomu, aby přinutil vládu či ministerstvo obrany, aby něco konal či naopak nekonal. Celou událost považuje za výraz agresivního odmítnutí, resp. vynucování si nějaké změny kursu bez bližší specifikace. S ohledem na to, že extrémní pravice i levice mívají často styčné body, ačkoliv jsou od sebe relativně daleko v záměrech nebo cílech, mohl být důvodem i militantní antimilitarismus. Může to znít jako protimluv, ale někdo vylepuje nálepky „Válka válce“ a pokouší se podpálit dům nad spící rodinou, to považuje za zvláštní druh pacifismu. Nemůže samozřejmě vyloučit ani z jeho pohledu určitou deviaci, kdy protestují proti militarismu, ať už domnělému, a chovají se jako teroristé. Jinak než jako terorismus nelze totiž čin označit. K samotnému skutku se tedy může vyjádřit jen co do odhalení a následků tohoto činu. S ohledem na to, že z chalupy přijeli v neděli (7.6.2015) mezi pátou a šestou hodinou večerní, zjistili nejprve, že před domem byly střepy, podcenili, že jsou mastné, zpočátku je tedy uklízeli, ale pak zavolali Vojenskou policii, která začala zjišťovat rozsah těch střepů, a zjistilo se, že byly ze dvou lahví a třetí láhev byla v prvním patře právě na balkoně u francouzského okna dcery. Poslední jedinou zachovanou láhev našla manželka až druhý den v dopoledních hodinách v zahradě, to už na místě probíhalo šetření

policií, on byl v té době v práci, tedy k tomuto se může vyjádřit jeho žena. Domnívá se, že škodlivému následku zabránilo pouze to, že Molotov, kterého dokáže vyrobit každý podle návodu na internetu, byl vyrobený mizerně, resp. byl vyrobený podle návodu, který s ohledem na nové výrobní postupy dámských vložek už není zcela účinný. Kdyby však zápalná láhev nemusela uletět tak dlouhou dráhu, obává se, že by následky mohly být stejně fatální jako v případě zápalného útoku lahví na romskou holčičku. Štěstí tedy bylo, že láhev neletěla z bezprostřední blízkosti do okna a po cestě zhasla. Poškozený se vyjádřil též k následkům, které mělo jednání pachatele na život jeho i jeho rodiny. Uvedl, že při své funkci musí počítat se zvýšeným rizikem, ale i když se člověk stane veřejnou osobou, každý zásah do soukromí musí mít nějaké limity. V tomto případě se útok dotkl zejména jeho rodiny včetně dětí, nejvíc poškodil nezletilou dceru, která je desetiletá a která v důsledku bezpečnostních opatření následujících po žhářském útoku je vystavena neustálé konfrontaci s ochrankou a ztratila možnost jakéhokoliv soukromí, pro vývoj dítěte potřebného. Bezpochyby se událost značnou měrou dotkla i dospělých dětí, které sice nedají najevo, že se v domě začnou bát, ale obavy po takovém jednání musí zůstat. V důsledku tohoto útoku tedy ztratili poslední soukromí, které jako rodina měli, nehledě na mediální prezentaci i snahu zpochybňovat celou událost jako klukovinu.

K samotné události shodně se svým manželem vypovídala **též svědkyně – poškozená Veronika S**, která stejně jako její manžel a dcera v domě útoku nebyla přítomna. Svědkyně byla také osobou, která našla den po zjištění události, tedy 8. června 2015 v zahradě mezi vysokými rostlinami jednu neporušenou zápalnou láhev s původním obsahem, kterou - aniž by na ni kdokoliv sahal - předali k dalšímu šetření Policii ČR. Svědkyně podrobně popsala jak okolí domu, tak možnost a způsob, jakým pachatel na dům útočil, shodně se svým manželem se domnívá, že lahve byly házeny z jediného místa, kde je výrazně snížený plot z hlavní ulice a že byly házeny v podstatě jedním směrem, tedy do místa dřevěné pergoly na vstupu do nové části domu, která je sama o sobě nejhořlavější částí domu. Svědkyně dále uvedla, že v obci bydlí od svých 11 let, jde o velmi klidné místo, nikdy se v ulici s něčím takovým nesetkali, ani s krádežemi, ani s otrávením psa, ani s žádným nepřístojným sousedským chováním. Až do dne před útokem, tedy do pátku 5.6.2015 byla z důvodu zvýšených bezpečnostních opatření u domu ochranka, široké okolí to samozřejmě vědělo, neboť Suchdol je vesnice a ve chvíli, kdy se v autě u domu objeví vojáci, sousedky to ihned vyzpozorují. Ulice není frekventovaná, tedy obecně se vědělo o tom, že ostraha u domu je, a vědělo se také o tom, že v pátek ostraha skončila. Za největší škodu, která vznikla stíhaným jednáním jí a celé její rodině považuje psychické následky, které si zejména dcera, která sama našla střepy na vlastním balkóně, ponese na doživotí. Je přesvědčená o tom, že útok cíleně směřoval na dětský pokoj, zdálo by se rozpoznatelné, že právě okna tohoto pokoje patří dítěti, neboť v něm byly vystavené barbíny a barevné záclony. Dcera zcela ztratila dětství, na soutěže i tábory jezdí už jenom s ochrankou, směje se jí celá třída, protože za ní pořád chodí ozbrojený voják, což dítě nutně cítí jako potupu. Cílený útok na dětský pokoj dovozuje svědkyně z té skutečnosti, že z druhé strany domu jsou mnohem dostupnější místa, kam by bylo možné vniknout a nálož umístit, je tam nízký plot (což vyplývá i z fotodokumentace a protokolu o OMČ). Plot ze spodní části domu je tak nízký, že by dal téměř překročit, je dřevěný, ještě pod domem je psí výběh, který se dá lehce přelézt a bylo by možné tudy hodit láhev přímo do pracovny ministra. Dům má přístupnou garáž, zespoda má přístupný balkón, kam se dá vylézt, sama to tak často dělá, když zapomene klíče. Tedy místo, kde se nachází

dětský pokoj a dřevěná pergola pod ním, nebylo rozhodně místem nejpřístupnějším, domnívá se, že celé jednání bylo směřováno jako výstraha směrem k nejslabšímu místu ministerstva obrany, a to je devítileté dítě.

Svědék Vincent N , syn svědkyně Veroniky S , před soudem uvedl, že s ohledem na dlouhý časový odstup si již přesně nepamatuje, co vypovídal v přípravném řízení, ale ví, že k události muselo dojít od 12. hodiny v noci asi do 4 hodin do rána. V domě byli v té době sami s babičkou a bratrancem, spali ve starší části domu, která je však s nově přistavenou částí domu průchozí, a to přízemím i prvním patrem. Probudil se v průběhu noci rány, běžel dolů co nejrychleji, myslel si, že tam někdo je a bál se o babičku. Domníval, že jde o vloupání, nesl si něco pro případ sebeobranu, dům prohledal, hledal i v zahradě, jestli tam někdo není, pak i v garáži. Když nic nenašel, usoudil, že o vloupání asi nešlo, že se asi někde něco rozbilo a že to nemuselo být ani u nich, a tak se vrátil zpátky do postele. To, co ho vzbudilo, byly pouze rány, bylo to několik ran, počítá, že tři nebo čtyři. Než se vrátil zpátky do postele, babičku kontroloval a ta spala a spal i bratranec. Proto dospěl k závěru, že se mu to mohlo zdát, že by to jinak vzbudilo i další obyvatele domu. Neměl pocit, že to byl hluk, který dělají běžně například zvířata, přišel mu mimořádný. O babičku měl strach, protože je jí přes 90 let, byla po úraze, takže není moc pohyblivá, pokud by vznikl nějaký problém, zaručeně by nebyla schopna sama opustit budovu. O tom, že se skutečně něco stalo, se dozvěděl až následující den, když jeho bratranec a jeho sestra s otcem uklízeli nějaké střepy, protože do domu přišly malé děti. Původně byli dokonce v podezření, že ty střepy udělali oni s bratrancem, který v domě v té době bydlel. K podrobně kladeným otázkám týkajícím se možného upřesnění doby, kdy mohlo ke skutku dojít, svědek uvedl, že asi nejlehčí spánek má mezi druhou a čtvrtou hodinou, není však schopen udat, jestli k události došlo v této době či o něco dříve, ví jen, že ještě nesvítilo, tedy patrně po 4. hodině k útoku dojít nemohlo. Tu noc neslyšel ani, že by štěkali psi, neslyšel nic ani od pokoje své sestry Korduly.

Bližší skutečnosti k celému útoku nebyl schopen uvést **ani svědek Šimon Josef Ž** , ani paní **Olga Ž** , kteří tu noc v domě spali, neboť si žádné skutečnosti nevšimli. Stejně jako svědek **Štěpán Ž** a svědkyně **Marta H** vypovídali pouze k nalezeným střeplům, které odklidili, aby se o ně nepořezaly děti svědkyně H , která v neděli ráno přišla s dětmi k babičce na návštěvu.

Svědkyně Magdalena V , obyvatelka rodinného domu před soudem popsala, jak předmětné noci mezi 2. a 4. hodinou ranní zastavilo přímo před brankou jejího domu auto, zhaslo světla a zůstalo stát. Auto není schopná blíže specifikovat, bylo to auto střední velikosti, limuzína spíše světlejší barvy. Auto stálo na místě poměrně dlouho, tak 15 až 20 minut, možná i déle. Nejprve se bála, že se něco stalo, že k ní někdo jede, protože se nedovolal. Pak se však auto pomalu rozjelo a odjelo jednosměrnou ulicí , a to ve směru jízdy k domu manželů S . Samotná ulice je velice úzká, ještě z obou stran ohraničená dvěma komunikacemi pro pěší chůzi. Proto byla přesvědčená, že auto jede k ní, jinak by před jejím domem nezastavilo, s ohledem na noční hodiny však nešla na ulici to zkoumat, pozorovala vozidlo přibližně z 12 až 15 metrů. Řidiče ani pohyb kolem vozu neviděla, ale je pravda, že nesledovala vozidlo po celou dobu, protože odbíhala na toaletu. Auto však slyšela a pozorovala, když zastavilo a zůstalo stát. Vozidlo neviděla ani celé, protože ho pozorovala jenom skrz branku, kdy po straně jsou sloupky (svědkyně vše popisuje

na připojené fotodokumentaci z Googlu). Když auto odjíždělo, nerozsvítilo světla, bohužel neví, kam odjíždělo, neboť až ke S k zahradě nevidí (jde o vzdálenost cca 60 -70 m). Vnímala pouze, že vozidlo pokračuje ulicí dál směrem k čp.13 a oddechla si. Pokud by u auta komunikovali nějací lidé, domnívá se, že by je neslyšela. V době, která předcházela stíhané události, si všimla, že u S byla zvýšená bezpečnostní opatření. Ale není schopná jednoznačně rozlišit, jestli to bylo v době před a nebo po činu.

Elektronická zařízení, vydaná obžalovaným dne 18.6.2015 (viz protokol o vydání věci č.l. 679 - notebook zn. Sony Vayo , tablet zn. Lenovo a kamera zn. AEE) a dále lekttronická a paměťová zařízení zajištěné při domovní prohlídce (zej. paměťové karty, telefon, flash disk č.l. 274-303) byla předložena příbráným znalcům z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky. Tito dle zadání policie provedli v rámci znaleckého zkoumání zálohy dat, která byla předmětem dalšího zkoumání jak znalců, tak především orgánů činných v tr. řízení. Zálohy na DVD byly přiloženy ke spisu a soud s nimi provedl dokazování jako s věcnými důkazy. **Ze závěrů znalec zkoumání a znalci zajištěných dat** soud zjistil, že zajištěná dokumentace obsahuje značné množství fotografií a videí, a to jak soukromého charakteru, tak se zájmovou tematikou demonstrací včetně násilného odporu proti státnímu zřízení, a to jak na území České republiky, zejména Prahy, tak na území Ruské federace. S ohledem na zajištěné propagační materiály v německém a anglickém jazyce pak lze očekávat celoevropskou činnost skupin, s nimiž obžalovaný spolupracuje či na které je napojen. Některé zajištěné videonahrávky (viz další hodnocení důkazů) pak korespondují s videozáznamy zveřejněnými na stránkách anarchistických uskupení – např. organizace Alerta, jejichž příspěvatelem je i pod. B a obž. Shevtsov (č.l.792).

Z protokolu o provedení domovní prohlídky (včetně pořízené fotodokumentace - č.l. 274-303), provedené dne 27.6.2015 v pokoji číslo na koleji ČZU Suchdol, užívaném obžalovaným Shevtsovem, soud kromě značného množství dokumentů s propagační tematikou levicového hnutí, letáků, samolepek, CD disků apod. zjistil, že přes proklamovanou abstinenci obžalovaného je v pokoji uloženo značné množství lahví od alkoholu, především pivních lahví, z nichž nejméně dvě jsou typově shodné s pivními lahvemi, které byly po patřičné úpravě užity k žhářskému útoku na dům, užívaný rodinou ministra obrany Martina S . Tyto lahve však při prováděné domovní prohlídce nebyly zajištěny pro účely trestního řízení ani nebyly zkoumány, nelze tedy potvrdit ani vyvrátit tvrzení obžalovaného, že je na pokoji nechal jeho předchůdce, resp. spolubydlící Nikita. Součástí domovní prohlídky byla též проверка psem na zjištění eventuální detekce akceleraantů hoření v pokoji obžalovaného s negativním výsledkem (protokol č.l.281). S ohledem na časový odstup provedené prohlídky ze dne 27.6.2015 od spáchaného data skutku (20 dní) však toto zjištění nemá větší důkazní hodnotu.

Z protokolu o OMČ ze dne 8.6.2015 , provedeného v místě bydliště rodiny poškozených S na adrese (včetně připojené fotodokumentace a náčrtků k MČ a zajištěným stopám č.l. 2-4, 8-10, 459-477E) soud zjistil, že ohledání místa činu bylo provedeno s více než 24 hodinovým odstupem od spáchaného skutku. Část střepů z vržených lahví byla odklizená již 7.6. v ranních hodinách rodinnými příslušníky, zejména pak bratrem svědkyně S Štěpánem Ž , synovcem Šimonem Ž a neteří svědkyní Martou H . Pozůstatkem po

odklizených rozbitých lahvích jsou zajištěné mastné stopy před novější částí domu, otočenou na jih směrem k zahradě domu. Největší mastná skvrna označená jako stopa číslo 2 je umístěna poblíž francouzského okna, které je zahradním vstupem na verandu novostavby, tato je o rozměru cca 1,2 krát 2,35 metru. Další zajištěné střepe byly nalezeny pod francouzským oknem na východní straně přístavby domu, tedy na balkóně a východně od balkónu dcery manželů S , Korduly. Pod tímto místem je pak přesah střechy masivně obložený dřevem, který chrání hlavní vstup do domu. Dne 8.6.2016 pak v zahradě domu byla nalezena jediná nerozbitá láhev, obsahující původní chemikálii, tato byla zajištěna jako stopa č. 1 (obrázky číslo 12, 13 čl. 470-471). Stopa č. 1 (tedy pivní láhev s uzávěrem zn. Bernard a původním obsahem) a další zajištěné stopy na místě činu (střepe z dalších lahví, žlutá hmota, která byla součástí obsahu lahví, zbytky zajištěných vložek i bílé tkaniny) byly předloženy ke zkoumání Odboru kriminalistické techniky a expertíz (OKTE) a Kriminalistickému ústavu Praha (dále jen „KÚP“).

Z odborného vyjádření KÚP z oboru kriminalistiky odvětví chemie na čl. 480 - 482 soud zjistil, že stopa č. 1 – hnědá skleněná pivní láhev se zátkou a nápisem Bernard na zátce obsahuje žlutou kapalinu a hrudky žluté látky, na povrchu lahve je nalepena ohořelá dámská hygienická vložka. V hrudkách žluté látky byl zjištěn oleát draselný (draselné mýdlo). Ve žluté kapalině z lahve byla zjištěna směs aromatických uhlovodíků, a to benzeny a naftaleny, a alifatických uhlovodíků, vykazující druhově shodné znaky s automobilovým benzínem, který je podle zákona č. 356/2003 Sb. a Vyhlášky číslo 232/2004 Sb. klasifikován jako látka nebezpečná, extrémně hořlavá s bodem vzplanutí nižším než 21° C, zařazená podle požárně a bezpečnostně technických charakteristik nebezpečných látek zařazen do I. třídy nebezpečnosti. Automobilový benzín patří mezi látky, jež lze zapálit malým zdrojem tepla (např. zápalkou, zapalovačem). Po odstranění zdroje zapálení dále hoří a mohou způsobit rychlé šíření požáru (tzv. akceleranty). Páry automobilového benzínu tvoří se vzduchem výbušnou směs. Na základě dalšího zkoumání nalezené pivní lahve (stopa č.1) a dalších zajištěných stop z místa činu bylo vyžádáno odborné vyjádření z odvětví daktyloskopie, genetiky a fyzikální chemie, a to včetně dodatků k ověření shody zajištěných stop s profily podezřelých i domácích osob.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky odvětví chemie, fyzikální chemie, biologie genetiky a daktyloskopie včetně jejich dodatků na čl. 493-513 a 532-539 bylo zjištěno, že byly zajištěny veškeré daktyloskopické stopy na střepech i na lahvi, stopy vhodné k individuální analýze však nebyly zjištěny. Na jednom střepe hrdla lahve s porcelánovým uzávěrem (stopa číslo 3) byla zviditelněna daktyloskopická stopa, tato však nevykazuje dostatečný počet charakteristických znaků nutných ke zkoumání. Při zkoumání genetickém se nepodařilo z láhve (stopy č.1) izolovat DNA v množství a kvalitě nezbytné pro genetickou analýzu, úplný profil DNA byl však na zkoumané lahvi zajištěn z plošného stěru nalepené vložky ve středu lahve od piva značky Bernard. Tento úplný profil DNA odpovídá jedné osobě mužského pohlaví, znaleckým zkoumáním však bylo vyloučeno, že by tento profil DNA byl shodný s profilem DNA z bukálního stěru zajištěného u obžalovaného (viz dodatek odborného vyjádření vyžádaný soudem na čl.1.865) či jiného vzorku DNS, zařazeného v databázi. Profil byl tedy založen do databáze DNA k dalšímu budoucímu srovnání.

Z odborného vyjádření z oboru fyzikální chemie soud zjistil, že stopy č.3a č.5 (hrudky neznámé žluté látky) jsou směsí hydroxidu draselného, vody a řepkového oleje. Z provedeného zkoumání KÚP dále vyplývá, že při chemickém zkoumání bylo z vložky a z aratexové textilie, zajištěných na místě činu a pocházejících z lahve již rozbité, byla zjištěna přítomnost automobilového benzínu. Stopa číslo 3 a 5 (hrudky) obsahují stejné složení jako látky na střepech nalezených na místě činu (tedy prokazují, že lahve obsahovaly zahušťovadla - směsi hydroxidu draselného, vody a řepkového oleje). Při provedeném experimentu bylo zjištěno, že zápalná láhev nalezená v zahradě manželů S obsahovala vně nalepenou vložku, která byla ohořelá, a to s největší pravděpodobností v důsledku zapálení plamenem zapalovače. Vyrobením shodných kopií zápalných lahví bylo experimentálně ověřeno (obrázky č.l. 501-508), že při správném hození takto naplněné láhve se zapálenou vnější nalepenou vložkou je tato schopná zahořet, pokud je hozena nalepenou hořící vložkou směrem vzhůru, po dopadu se roztrhne, obsah láhve se vylije na beton v okolí a je schopen nejen zahoření, ale v důsledku hmoty umístěné v benzínu uvnitř lahve ulpělá hmota hoří dále i po odhoření automobilového benzínu, přičemž je schopná hořet i na porézní šikmé ploše, na kterou láhev dopadla. Obsažené ztužené hořlaviny nalezené v zajištěné zápalné lahvi jsou obecně směsí hořlavých kapalin s látkami, které výrazně zvýší viskozitu těchto kapalin, jejich přilnavost k materiálu, omezí roztékání po zasaženém povrchu, případně vsakování do porézního podkladu a prodlouží dobu hoření, přičemž správně zahuštěné hořlavé kapaliny dosahují až 15 krát vyššího zápalného účinku než stejné hořlaviny bez zahušťovadla. V konkrétním případě soud ze závěrů odborného vyjádření z oboru fyzikální chemie vzal za prokázané, že předložená láhev (stopa č. 1) obsahuje dvě fáze: kapalnou - automobilový benzín a pevnou - ztuženou hořlavinu. Na povrchu je láhev opatřena vložkou napuštěnou automobilovým benzínem, tato byla hnědě zbarvena, tedy zjevně vystavena tepelnému působení plamene. Hořící vložka po rozbití láhve je schopna iniciovat hořlavé složky obsažené v láhvi. V případě hmoty uvnitř lahve s automobilovým benzínem bylo zjištěno, že se jedná o směs KOH a rostlinného oleje. Experimentem bylo prokázáno, že 5 gramů této hmoty po zapálení ve zkušebním kelímku hoří cca 3,3 minuty proti automobilovému benzínu, který hoří za stejných podmínek cca 49 sekund, přítomnost v láhvi nalezené hmoty tak prodlužuje délku hoření a tím výrazně zvyšuje účinky tepelného působení na okolní materiály. Tato hmota, jak je patrné z experimentu, se drží velice dobře na střeše, tedy i na šikmé porézní ploše (pokud není zcela hladká) popřípadě i na betonu, což je další podmínka pro prodloužení hoření na daném podkladu. Automobilový benzín je hořlavinou I. třídy nebezpečnosti. Pokud bude v okolí hořlavá látka, může dojít k rozšíření požáru. V žádném případě tedy není možno zpochybňovat nebezpečnost zápalného prostředku, jenž kromě zahušťovadla obsahuje i cca 400 ml benzínu.

Ze zprávy HZS soud zjistil, že dne 8.6.2015 na místě činu zasahoval též Hasičský záchranný sbor hl.m. Prahy, který odhalil neznámou hořlavou látku, a to na základě aromatického zápachu a vysokého stupně odpařování z louží a střepů na místě zásahu ještě dne 8.6.2015. Provedené měření meze výbušnosti mělo negativní výsledek, neznámá látka byla zajištěna, další zkoumání bylo provedeno odbor. vyjádřením (viz shora).

K prověření pohybu obžalovaného Shevtsova jakož pohybu dalších podezřelých osob v období nočních hodin ze dne 6.6.2015 na 7.6.2015 v okolí domu poškozené Veroniky S , byly Obvodním soudem pro Prahu 6 opakovaně vydány příkazy **k záznamu**

telekomunikačního provozu. Šetřením k osobám podezřelým nebyly zjištěny žádné pohyby v okolí místa činu, u obžalovaného Igora Shevtsova šetřením k zajištěnému číslu mobilního telefonu (telefonní číslo karty zajištěné včetně mobilního telefonu dne 27.6.2015 při domovní prohlídce na koleji obžalovaného), byly registrovány v předmětné době pouze dvě operace, a to 6.6.2015 v 19:47 hod. na adrese buňky operátora Janáčkovo nábř. 84/9, Praha 5, a následně po činu dne 7.6.2015 ve 13:07 hod. na adrese buňky operátora Kamýčká 129, Praha 6 – Suchdol, tedy v místě studentské koleje, užívané v té době obžalovaným. Registrace místa je zachycena pouze v okamžiku, kdy je mobilní telefon užíván. V mezidobí telefonní číslo užíváno nebylo. S ohledem na skutečnost, že bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný mobilní telefon pravidelně neužívá, resp. nebere jej s sebou ani na demonstrace mimo Prahu (což se prokázalo mimo jiné i při zadržení v Brně, kdy obžalovaný svůj telefon ponechal na koleji, kde byl zajištěn až při domovní prohlídce) nelze z této skutečnosti vyvozovat žádné relevantní závěry.

Chování obžalovaného v průběhu monitorovaného pohybu na různých demonstracích a jiných nepovolených akcích se zcela shoduje se zajištěným návodem na webových stránkách organizace Alerta : asociacealerta.noblogs.org , na čísle listu 787-794. Stránky obsahují prohlášení Sítě revolučních buněk (SRB) vyzývající k přerůstání vzdoru ve všeobecné anarchistické povstání a hlásící se k zápalným útokům na policejní vozidla jako reakce na zatčení 4 anarchistů v rámci policejní akce „Fénix“ dne 28.4.2015. Na stránkách lze najít návod jak vyrobit a použít Molotovův koktejl včetně videí a poučení na nutnosti nezanechat biologické, genetické a daktyloskopické stopy. Stránky podrobně popisují metody boje SRB – „ostrá slova, oheň, palné zbraně, výbušniny“, popisují jakým způsobem naplánovat „akci“ proti vyhládnutému cíli (od „prohnaného šéfa“ po „konkrétní fyzly, soudce a politiky“ a další symboly moci), jak si předem zajistit alibi, jak vybrat a připravit místo činu a následný ústup, za jakých světelných podmínek se akce účastnit. Z protokolů o ohledání web. stránek na č.l. 771-775 soud zjistil, že příspěvatelem web. stránek je též Lukáš B , zveřejňovány jsou zde i rozhovory obž. Shevtsova.

S výjimkou svědkyně V , která byla slyšena v hlavním líčení jako svědek, nebyly šetřením Policie ČR v bezprostředním okolí rodiny S a ulice zjištěny žádné bližší skutečnosti, které by objasňovaly skutkové okolnosti stíhaného činu.

S ohledem na možnou spojitost stíhané události a prověřování podpálení vozidel před restaurací Řízkárna dne 15.3.2015, které se prolíná nejen provedeným dokazováním a šetřením Policie ČR, ale též zajištěnou dokumentací u obžalovaného Shevtsova, provedl soud šetření k tomuto útoku u PČR ÚOOZ. Ze zprávy ÚOOZ na čl. 926 soud zjistil, že ve věci vedené PČR pod čj. ÚOOZ -1527/TČ-2015 bylo zpracováno odborné vyjádření, které je přílohou této zprávy. Z odborného vyjádření však vyplývá, že útok proti vozidlům restaurace Řízkárna nebyl spáchán zápalnými lahvemi, nýbrž tak, že pachatel polil přední kola zasažených vozidel hořlavinou, a to směsí automobilového benzínu, který následně zapálil. Průběh celého skutku je možno sledovat na videu zajištěném na paměťové kartě obžalovaného Shevtsova (stopa č.9) v části adresáře VID, připojeném jako příloha na DVD číslo 3 znaleckého posudku č 093/2015 znalce z oboru kybernetiky. Shodná videa s podrobným popisem a návodem k podpálení vozů byla zajištěna na výše citovaných web. stránkách asociace Alerta (č.l. 790-791)

Ze zprávy Českého hydrometeorologického ústavu na čl.261 až 262 soud zjistil, že dne 6. června 2015 bylo jasno beze srážek, poslední srážky byly pozorovány 1. června 2015, následující až 8. června 2015. Teplota vzduchu se pohybovala dne 6.6.2015 ve 20:00 hod. kolem 23° Celsia. Slunce zapadlo ve 21:06 hod. středoevropského letního času, soumrak nastal přibližně ve 21:30 hod. SELČ. Měsíc vyšel ve 23:55 hod. SELČ a zapadl následujícího dne v 8:56 hod. Měsíc byl ve fázi couvajících a blížil se fázi poslední čtvrti, která nastala 9. června 2015. Dne 7. června 2015 došlo ke svítání (tedy k době definované jako doba, po kterou je možno před východem slunce číst venku na volném prostranství zřetelný denní tisk) přibližně v 04:30 hodin. Slunce vyšlo ve 04:54 hodin.

Z šetření PČR soud dále zjistil, že Policie ČR též prověřovala všechny kamerové záznamy v nejbližším okolí domu poškozené Veroniky S . Bylo zjištěno, že dům sám o sobě není střežen žádným kamerovým systémem, městský kamerový systém v obci Suchdol není instalován. Bližší okolnosti k výskytu vozidla zaznamenaného v ul. nad ránem sv. V či neznámých osob se nepodařilo zjistit ani vzdálenými kamerovými záznamy v obcích Velké Přílepy, Horoměřice, Vítězné náměstí, u benzínové stanice Suchdol, ani u Základní školy Mikuláše Alše v Suchdole.

Šetřením u České zemědělské univerzity v Praze byly zajištěny kamerové záznamy z koleje, přičemž bylo zjištěno, že na záznamu koleji BCD u hlavního vchodu do této koleje, je zachycen mladý muž, odpovídající svým zjevem osobě obžalovaného. Byl tedy zálohován a jako věcný důkaz konstatován celý záznam jedné z kamer, namířené na vnitřní část dveří části koleje BCD, kterou obžalovaný užíval. Ke dveřím vlastnil obžalovaný čipovou kartu, potřebnou pro vstup i odchod z objektu. Časovou výsečí kamerového záznamu, a to z doby odchodu obžalovaného z koleje dne 6.6.2015 v čase 13:27 hod. a doby jeho následného příchodu dne 7.6.2015 v době 00:23 hod. prováděl soud dokazování přehráním této části záznamu v průběhu hlavního líčení. Z kamerového záznamu soud zjistil, že obžalovaný při odchodu i příchodu na kolej použil čipovou kartu, v obou případech je oděn do černých kalhot ke kolenům a světlého trička, na zádech má středně plný batoh, na hlavě tmavou baseballovou čepici. Dalším prověřováním rozsáhlých kamerových záznamů bylo zjištěno, že obžalovaný přes hlavní vchod přístupný pouze prostřednictvím čipové karty ve zmíněném období odpoledních hodin dne 6.6. a ranních hodin dne 7.6.2015 neprošel. Současně bylo šetřením u správce budovy ověřeno, že kolej lze opustit a znovu navštívit i mimo hlavní vstup s čipovou kartou, pouze však oknem, přičemž pohyb těchto osob kamery nezaznamenají.

Dne 18.6.2015 se obžalovaný v souvislosti s prověřováním trestného činu podrobil dobrovolně odběru pachového vzorku, což vyplývá z listinného důkazu na čl. 11-12, 783-784. **Porovnáním pachové stopy s kontrolními pachovými vzorky**, tedy pachovou stopou vedenou jako stopa číslo 9 sejmoutou z hrdla zápalné lahve, nalezené dne 8.6.2015 na pozemku poškozené Veroniky S , **byla odborným vyjádřením na čl. 14 potvrzena pachová shoda mezi vzorkem PVO číslo 249/15 na jméno Igor Shevtsov, narozen , a OPS číslo 1191/15/9 ze skleněné lahve od piva Bernard naplněné benzínem.** Právě shodnost pachových stop pak byla důvodem k zahájení trestního stíhání proti obviněnému Igoru Shevtsovovi.

Na základě takto provedeného dokazování, provedeného v rozsahu ustanovení § 2 odst.5 tr.ř. vzal soud za prokázané, že v nočních hodinách ze 6.6. na 7.6.2015 s největší pravděpodobností blíž ke 4. hodině ranní (což vyplývá zejména ze svědecké výpovědi svědkyně V a nepřímo též z výpovědi svědka Vincenta N) byly vhozeny směrem k domu ve vlastnictví Veroniky S , užívaného dlouhodobě i ministrem obrany Martinem S , jejich dcerou Kordulou a dále matkou majitelky domu Olgou Ž a synem a synovcem majitelky domu - Vincentem N a Šimonem Ž , krátce po sobě 4 kusy speciálně upravených pivních lahví s keramickým uzávěrem, naplněnými vysoce hořlavou směsí s prodlouženým účinkem hoření, blíže popsanou ve výroku rozsudku, které měly sloužit k zapálení předmětné nemovitosti na adrese

. Z odborného vyjádření z oboru chemie a zkušebních testů pak vyplývá, že předmětná směs v lahvi tak, jak byla připravena, byla při správné manipulaci plně způsobilá způsobit předvídaný následek, k čemuž naštěstí nedošlo, ačkoli úspěchu akce byly nakloněny i přírodní podmínky (suché léto týden po posledním dešti). Tři z vržených lahví se po dopadu roztrhly o střechu a betonový chodník, aniž způsobily výbuch, čtvrtá zapálená láhev byla vhozena do nedostatečné vzdálenosti a uvízla v zeleni zahrady poblíž plotu, odkud pravděpodobně útočník láhve vrhal. Z protokolu o ohledání místa činu a ze zjištění směru, letu vržených lahví, a to s přihlédnutím k místu dopadu těchto lahví (tedy z místa nejnižší části plotu z hlavní ulice) a dále z výpovědi svědka Martina S a Veroniky S soud zjistil, že zápalné láhve byly házeny pravděpodobně z jednoho místa, a to směrem k pergole domu a k oknům krajního pokoje nemovitosti, obývaného dcerou obou manželů S , Kordulou, narozenou roku . V kontextu s vyjádřením ministra obrany o slovních i písemných útocích a výhrůžkách a polepených zdech Ministerstva obrany reagujících na proamerickou orientaci vlády České republiky, lze důvodně předpokládat, že útok proti rodině ministra obrany byl motivován postavením manžela majitelky domu Martina S jako ministra obrany ČR a mohl tak být s vyšším procentem pravděpodobnosti proveden osobou, či spíše osobami z oblasti anarchistického hnutí. Nelze jednoznačně uzavřít, zda útok směřoval směrem k vchodu do nové části domu, protože je zde dřevěná pergola, či zda prioritně směřoval k oknům dcery ministra obrany. Stejně tak nelze bez jednoznačného prokázání osoby pachatele a objasnění dalších souvislostí objasnit motiv činu, byť dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení byly posíleny závěry o pravděpodobnost útoků na ministra obrany. Případná změna právní kvalifikace skutku, popsaného obžalobou státního zástupce tak není na místě. Lze tedy uzavřít, že stíhaný a žalovaný skutek pod bodem I. obžaloby se stal a je nejméně stíhaným zločinem obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku, neboť ať byl již motiv činu pachatele jakýkoli, opakovaným vhozením plně funkční zápalné láhve směrem k domu pachatel či pachatelé jednali v přímém úmyslu poškodit majetek Veroniky S a vystavit osoby spící v domě, jakož i osoby žijící v bezprostředním okolí domu (neboť jde o hustou zástavbu rodinných domů, obrostlých vegetací uprostřed suchého léta) bezprostřednímu ohrožení života a zdraví v důsledku uprostřed noci založeného požáru .

V průběhu hlavního líčení však nebylo jednoznačně prokázáno, že se žalovaného skutku dopustil právě obžalovaný Igor Shevtsov, byť mnohé indicie o jeho účasti na stíhaném skutku vypovídají a pochyby, přetrvávající z přípravného řízení se soudu rozptýlit nepodařilo. Zatímco důvodné podezření ze spáchání trestného činu je postačující k procesnímu postupu dle § 160 odst.1 tr. řádu, tedy k zahájení tr. stíhání proti konkrétní

osobě, k rozhodnutí o vině takto obviněné osoby může soud dospět jen na základě buď přímých důkazů o vině obžalovaného (které v rámci dokazování předloženy nebyly), popř. nepřímých důkazů, které však musí tvořit natolik ucelený řetězec, že o vině obžalovaného nevznikají žádné pochybnosti. K závěrům o existenci nezpochybnitelného řetězce nepřímých důkazů však soud ani po dokazování v hlavním líčení nedospěl. Nalezená shoda pachové stopy obžalovaného se stopou na hrdle pивní láhve s obsahem hořlavin a zápalných příměsí je dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu (viz např. rozhodnutí NS ČR sp. zn.: 8Tz 44/99, 4Tz 107/2002, 3Tdo 439/2008, 8Tdo 1063/2012 či rozhodnutí ÚS sp. zn.: I.ÚS 394/97, II.ÚS 418/99, IV.ÚS 10/02, IÚS 3094/08 a jiné) nepřímým důkazem, svědčícím o skutečnosti, že obžalovaný s touto lahví přišel do bezprostředního kontaktu (ač je dle provedeného dokazování abstinent), a to zřejmě krátce před činem, neboť pachové stopy nemají dlouhého trvání a snadno se překrývají pachovými stopami dalších uživatelů předmětů (zvláště u předmětů s hladkým povrchem, které pach nenasáknou). Výše citovaná soudní judikatura v současné době uznává výsledky pachové identifikace jako důkaz nepřímý, použitelný v uzavřeném kruhu nepřímých důkazů, nebo jako důkaz podpůrný k důkazu přímému, a to z důvodů vědeckými metodami nepřezkoumatelných závěrů důkazu provedeného psem i možnosti přenosu pachové stopy na místo činu. Pachová identifikace tak na rozdíl od jiných – přezkoumatelných stop (např. stopy daktyloskopické) proto nemůže sloužit jako hlavní a jediný usvědčující důkaz viny obžalovaného.

Soud současně neshledal vysvětlení pro výskyt pachové stopy obžalovaného na zajištěné lahvi, když v kontextu s dalšími nalezenými typově shodnými lahvemi v pokoji obžalovaného považuje obhajobu obžalovaného, že právě zkoumané lahve se mohl dotknout v popelnici, odkud běžně vybírá jídlo, jako zcela účelovou a nevěrohodnou. Konečně obžalovaný sám v průběhu hlavního líčení uvedl, že předmětný večer u popelnic nebyl, byl v klubu, odkud komunikoval prostřednictvím FB se svou přítelkyní, k popelnici by jít už nestihl. Trvanlivost pachové stopy je skutečností notoricky známou a s ohledem na výsledky dokazování ji soud nepovažoval za nutné osvědčovat výsledkem zpracovatele odborného vyjádření z oboru pachových stop. S ohledem na nalezený úplný profil DNA další neztotožněné osoby z plošného stěru nalepené dámské vložky ve středu téže pивní lahve považuje soud za prokázané, že na stíhaném jednání se účastnilo více osob, o čemž svědčí též výpověď svědkyně V , která sledovala nad ránem dne 7.6.2015 neztotožněné čekající vozidlo poblíž místa činu. S ohledem na absenci dalších důkazů, svědčících o pohybu obžalovaného poblíž místa činu, či o jednoznačném podílu na přípravě skutku jako takového, které by obžalovaného kromě pachové stopy a motivu se stíhaným skutkem spojily však soud - přes shora uvedené nepřímé důkazy a další indicie, svědčící o možné motivaci anarchistického útoku a prokázání blízkého vztahu obžalovaného jak k anarchistickému hnutí, tak k aktivním projevům jeho smýšlení navenek - nemohl učinit na základě provedeného dokazování jednoznačný o nezpochybnitelný závěr o vině obžalovaného Shevtsova ve vztahu ke skutku tak, jak byl obžalobou státního zástupce popsán.

V průběhu hlavního líčení obhájce obžalovaného navrhl doplnění dokazování výsledkem znalce z oboru odorologie. Doplnění dokazování tímto důkazem bylo předsedkyní senátu zamítnuto, a to z důvodu jeho nadbytečnosti, neboť znalec z oboru odorologie v přípravném řízení příbrán nebyl, jeho příbrání obhajoba ani v hlavním líčení nenavrhovala, samotný výslech takového znalce by proto pro další dokazování nemohl přinést další rozhodné skutečnosti. Případné zpracování znaleckého posudku z oboru odorologie s ohledem

na skutečnost, že pachová stopa se stala jediným nepřímým důkazem, který bezprostředně směřuje k osobě obžalovaného jako k možnému pachateli stíhaného skutku by pak bylo nadbytečné, neboť ani potvrzení, ani vyvrácení věrohodnosti takové stopy by nemohlo mít vliv na závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného ve vztahu ke stíhanému skutku.

Ze všech výše uvedených důvodů proto soud pro provedeném dokazování v hlavním líčení obžalovaného Shevtsova obžaloby pro skutek, popsany v obžalobě OSZ Praha 6 ze dne 28.1.2016 pod bodem 1), jehož se měl dopustit v noci z 6.6.2015 na 7.6.2015 vhozením 4 ks zápalných lahví na dům užívaný ministrem obrany Martinem S a jeho rodinou, právně kvalifikovaný státním zástupcem jako zločin dle § 272 odst. 1 tr. zákoníku podle § 226 písm. c) zprostil, neboť nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že stíhaný skutek spáchal právě obžalovaný Igor Shevtsov.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku přecházelo (§ 249 odst.1 tr.ř.).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (§ 249 odst.2 tr.ř.).

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst.3 tr.ř.).

Právo odvolání nemohou s úspěchem uplatnit ty osoby, které se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly.

V Praze dne 27. dubna 2016

Mgr. Blanka Bedřichová, v.r.,
předsedkyně senátu

Za správnost : Hohinová